En ny framtid i Sverige

När 32 tibetanska flickor kom till Sverige 1964 fick de en chans att skapa en ny framtid. En av dem var Namgyal Bomratsang, som med stöd från Britta Holmström och IM fick utbildning, trygghet och möjlighet att hjälpa sitt folk. Här berättar hon om en resa som förändrade livet för henne själv och många andra.

Britta Holmström och resan till Sverige

Jag minns fortfarande den 10 mars 1959, när Kina tog kontroll över Tibet. Det var uppror i Lhasa och vår ledare, Hans Helighet Dalai Lama, tvingades fly över bergen till Indien. Tiotusentals tibetaner följde efter honom.

Många dog under den svåra flykten på grund av kyla, sjukdomar och de hårda förhållandena i flyktinglägren. Jag förlorade båda mina föräldrar, och min syster och jag fick fortsätta resan till Indien på egen hand. Där blev vi varmt mottagna av den indiska regeringen och fick möjlighet att bygga upp ett nytt liv.

På den tiden var det inte många i Europa som visste var Tibet låg. Men i Sverige hörde Britta Holmström vårt rop på hjälp genom Individuell Människohjälp (IM). Britta och IM startade ett program för att ge unga tibetaner möjlighet att komma till Sverige för utbildning, yrkesträning och sjukvård. Tanken var att vi senare skulle kunna använda våra kunskaper för att hjälpa den tibetanska exilregeringen och flyktingarna i Indien.

Tack vare hennes initiativ fick 32 tibetanska flickor komma till Sverige år 1964. Jag var en av dem.

När vi steg av planet möttes vi av ännu ett nytt språk och en kultur som var helt främmande för oss. Men stödet vi fick i Strand var fantastiskt. Vi lärde oss svenska och engelska och fick utbildning inom olika yrken, bland annat sjukvård, hantverk och administration.

IM såg också till att vi kunde behålla vårt språk, vår buddhistiska tro och våra tibetanska traditioner. Vi lagade tibetansk mat, firade Losar, det tibetanska nyåret, och delade med oss av vår musik och kultur till människorna i Strand.

IM såg till att vi fick den utbildning och erfarenhet vi behövde för att kunna hjälpa vårt folk. När utbildningen var klar återvände vi till Indien 1968. Några blev lärare i tibetanska skolor, andra arbetade som sekreterare eller administratörer, och många av oss började arbeta inom sjukvården.

När jag kom tillbaka till norra Indien arbetade jag i tre år på ett barnhem för tibetanska barn. Vi 32 tjejer har hållit kontakten genom alla år och har fortfarande en mycket stark gemenskap. Vi ser varandra som en familj.

Att bygga ett liv i Sverige

Livet hade dock ytterligare en överraskning för mig. Med stöd från IM fick jag möjligheten att återvända till Sverige och utbilda mig till sjuksköterska i Jönköping.

Jag blev kvar i Sverige, arbetade som sjuksköterska och byggde upp mitt liv och min familj där.

När jag ser tillbaka känner jag mig väldigt lyckligt lottad. Tack vare Britta och IM fick jag möjlighet att lära mig nya saker, nya språk och skaffa mig en utbildning som gjorde det möjligt att skapa ett tryggt hem för min man, min son och mig själv.

Under mina år i Sverige kunde jag också hjälpa min syster, som stannade kvar i Indien. Tack vare det fick hennes fyra barn en bra utbildning och kunde senare skapa framgångsrika liv i Schweiz, USA och Thailand.

Samtidigt har vi kunnat bevara vårt språk, vår kultur och vår buddhistiska tro och föra dem vidare till våra barn.

Brittas och IM:s hjälp förändrade inte bara livet för oss 32 tibetanska flickor som kom till Sverige. Hjälpen spreds långt vidare till våra familjer, våra vänner och våra samhällen. Det som började med 32 flickor kom med tiden att ge hundratals tibetanska flyktingar bättre möjligheter och en ljusare framtid.

"Till Britta Holmström, till IM och till det svenska folket som öppnade sina hjärtan för oss: tack för att ni gav oss en framtid när vår egen värld hade gått sönder."

– Namgyal Bomratsang